

LANZAROTE

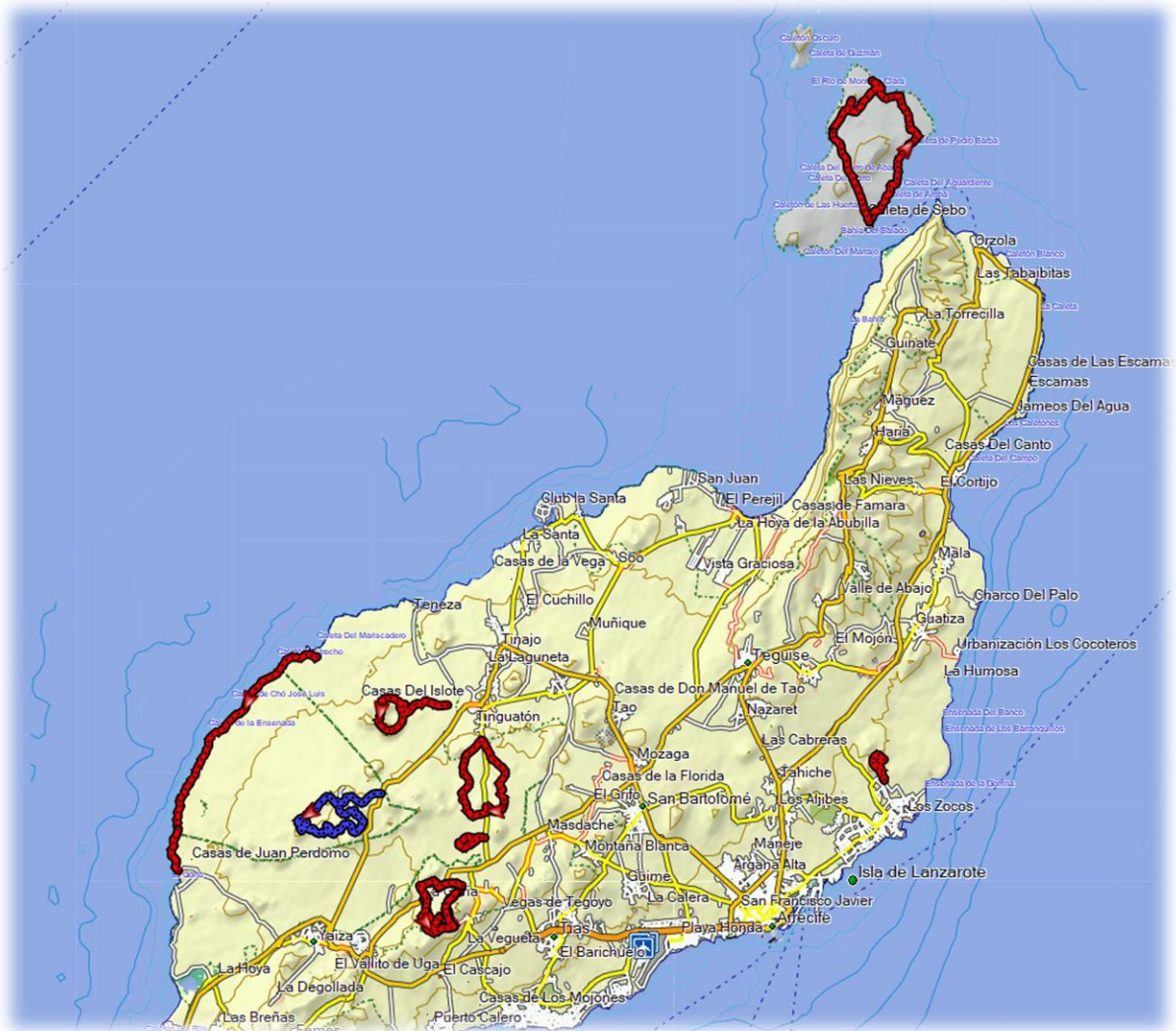
ZUIDERHUIS

FEBRUARI

2018

LANZAROTE LEKKER EXCENTRIEK

300 rood geaderde kraters en lavabergen, een eigenzinnige kunstenaar die overal sporen nalaat, uitgestrekte lavavelden en geothermische bijzonderheden verschaffen het eiland haar eigenzinnige karakter, dat in de Canarische archipel ongeëvenaard is. Op dit rustige Canarische eiland, waar de zon 6 uur per dag schijnt, staat een wandelvakantie in de winter garant voor een surrealistische ervaring. Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben. De rode routes zijn de wandelingen die we gedaan hebben op Lanzarote en haar zustereiland La Graciosa. De blauwe route is de busrit door het Nationaal Park.

DEELNEMERS

Vlnr met één of met beide voeten op het asfalt; Marina Raijmakers (Amsterdam) Renilda Van Campenhout (Wolvertem), Freddy De Ridder (Dilbeek), Edithe Temmerman (Eke)

vlnr met beide voeten op het voetpad; Christiane Van hee (Oostakker), Jean-Pierre Leterme (Ingelmunster), Hilde Janssens (Mechelen), Christophe Van Raemconck (Appels), Elisabeth Wijer (Wezenbeek-Oppem), Ivan Verstraeten (echtgenoot van Edithe - Eke) en Ludwig D'Haese (reisbegeleider - Merchtem).

Zaterdag 17 februari 2018

- Wandeling : Op de vaak bezochte vulkaan van Costa Teguisse
- Gebied : Costa Teguisse
- Afstand : 4 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 2 uur

We zijn deze ochtend geland op de luchthaven van Arecife in Lanzarote. Na ons geïnstalleerd te hebben in ons poepchique hotel, doen we nog een kleine maar pittige wandeling in Costa Teguise.

We beklimmen de Montaña Corona. De klim is niet echt eenvoudig. Het is steil en een echt pad is er niet. Je moet zelf de beste weg naar boven zoeken.

Hier en daar zitten er ook gaten in de lava. Er staat ook een strakke wind maar de zon schijnt volop.

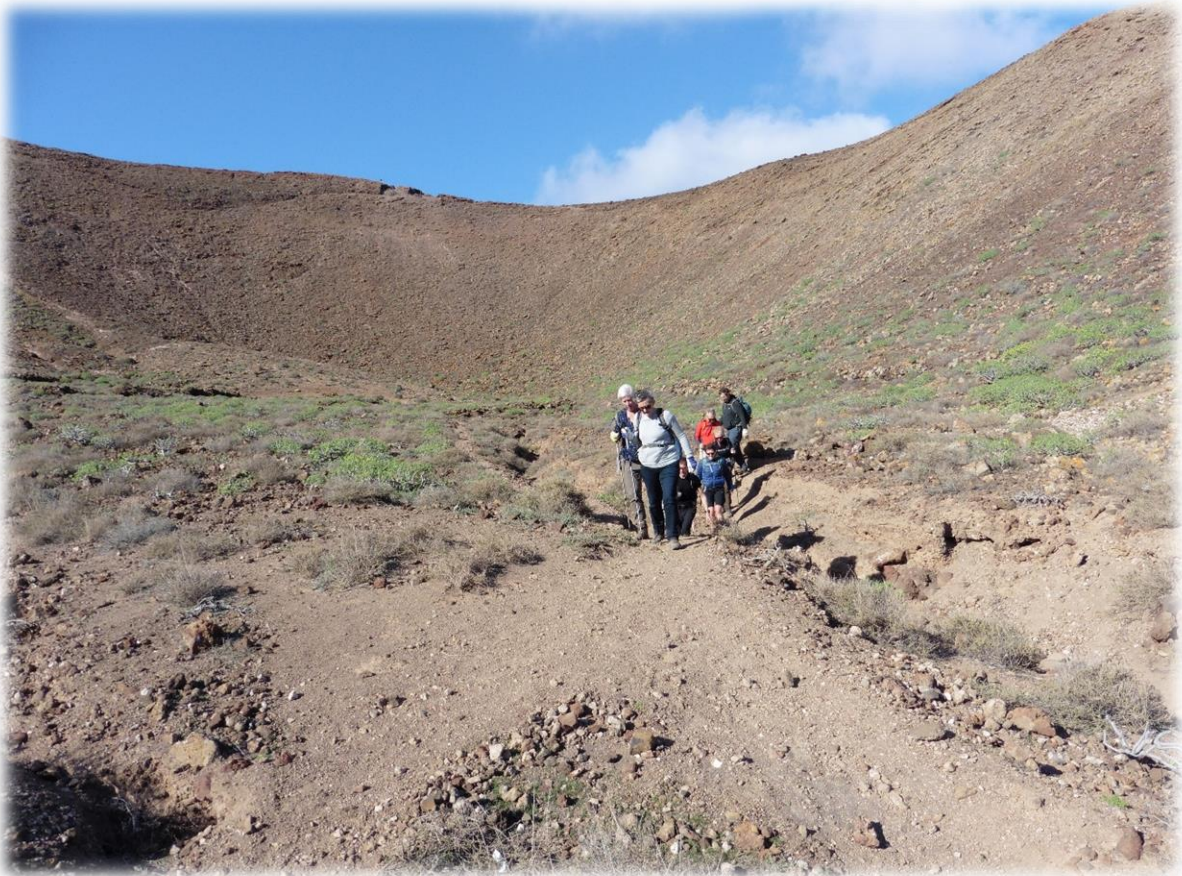

Eens boven kunnen we genieten van een 360° panoramisch zicht. Vervolgens zetten we onze weg verder langs de kraterrand.

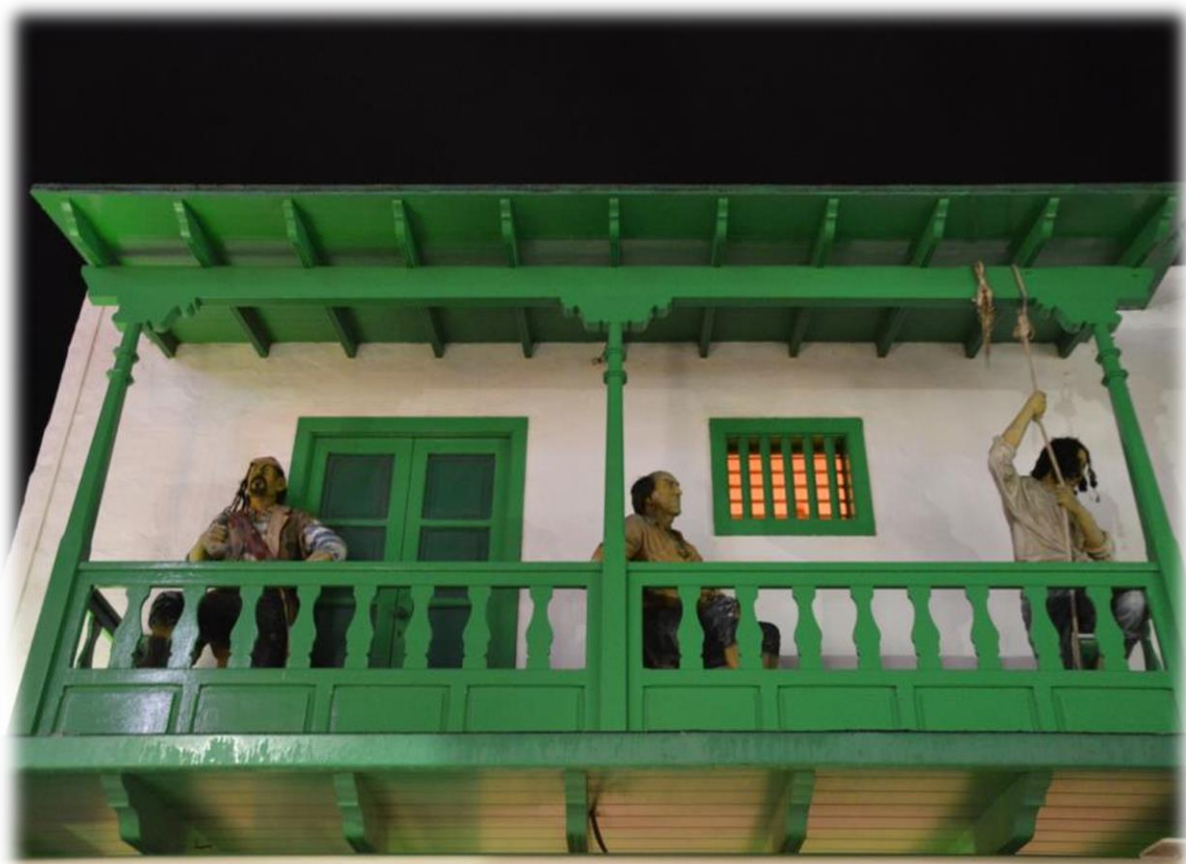

Op de terugweg zien we enkele mensen afdalen langs dezelfde weg langs waar wij de krater beklommen hebben. Van hieruit lijkt de beklimming nog spectaculairder.

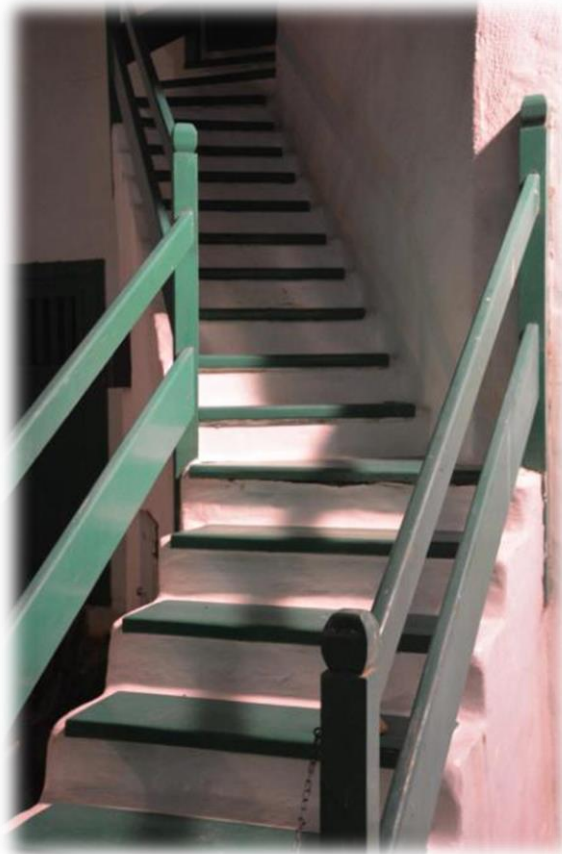

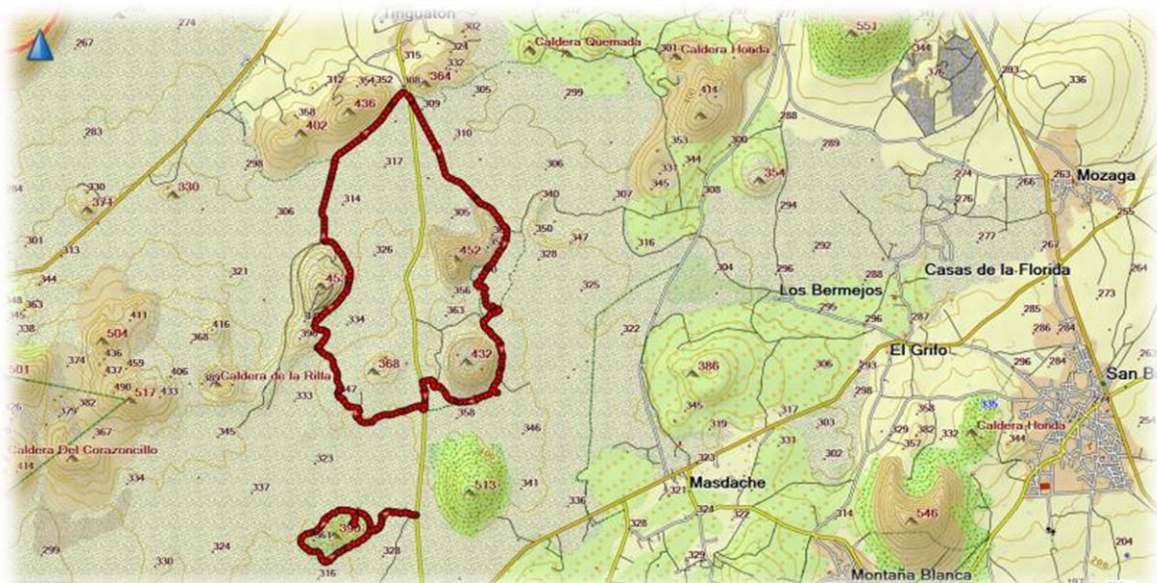
's Avonds brengen we nog een bezoek aan het gezellige centrum van Costa Teguisse. Het centrum ligt slechts een paar honderd meter van ons hotel. Er heerst een gezellige drukte maar het is er niet overdruk.

Zondag 18 februari 2018

- Wandeling : De vulkaanbergen van Mancha Blanca en Caldera de los Cuervos
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

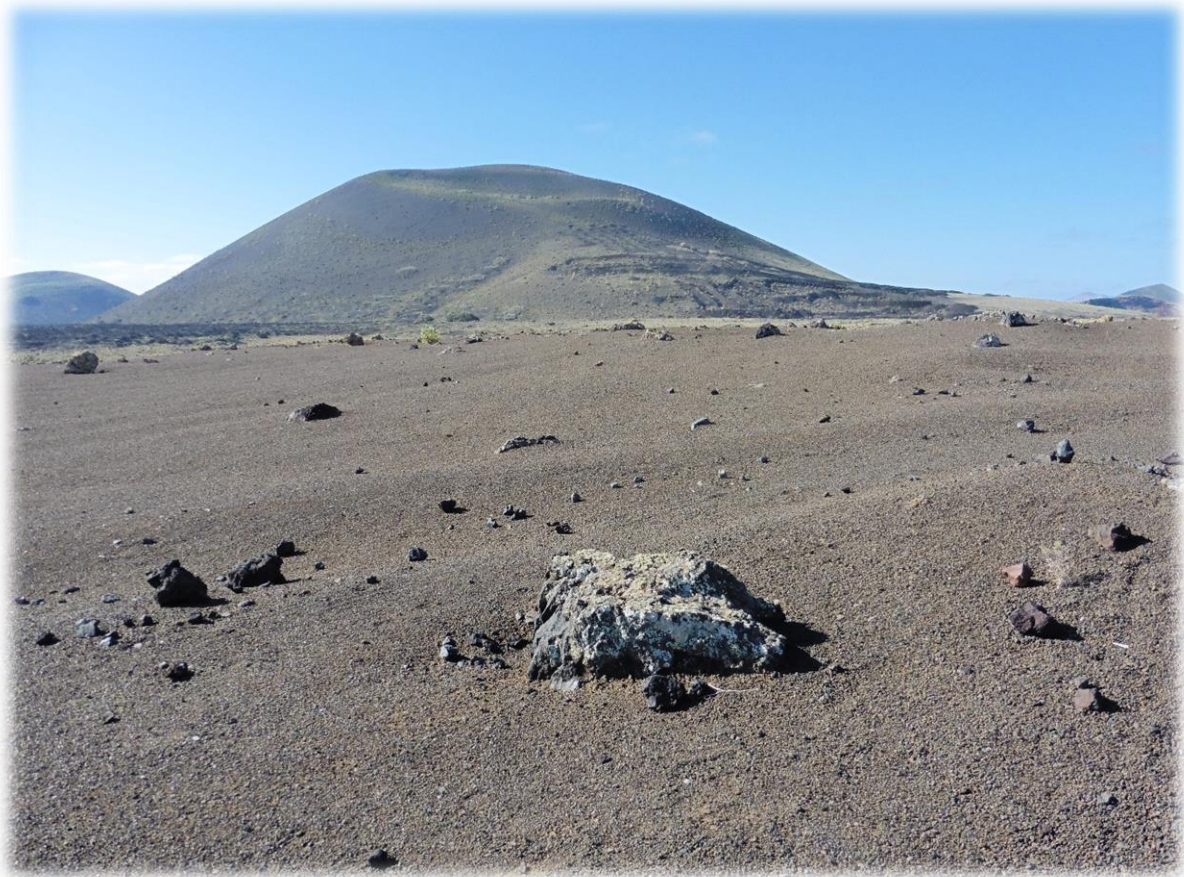

Vandaag doen we een pittoreske wandeling tussen de kraters en de calderas ten zuiden van Mancha Blanca. Aan de mooie zonsopgang te zien belooft het een zonnige dag te worden.

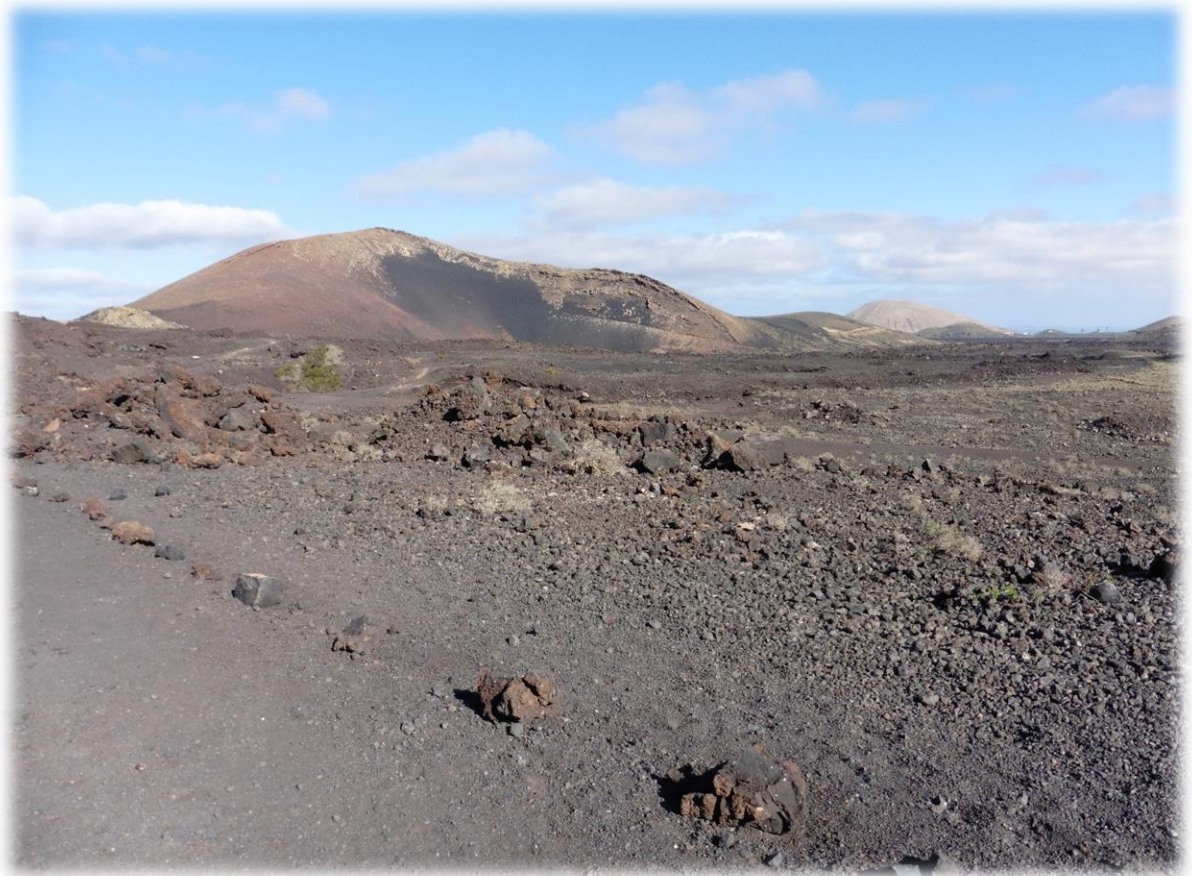
Op onze wandeling ligt er een lava- of een vulkanische bom. Dat is een groot brokstuk dat bij een vulkaanuitbarsting de lucht in geslingerd is, en/of door een lahar of lava meegenomen is. Na stolling of sedimentatie zal een vulkanische bom deel uitmaken van een pyroclastisch gesteente.

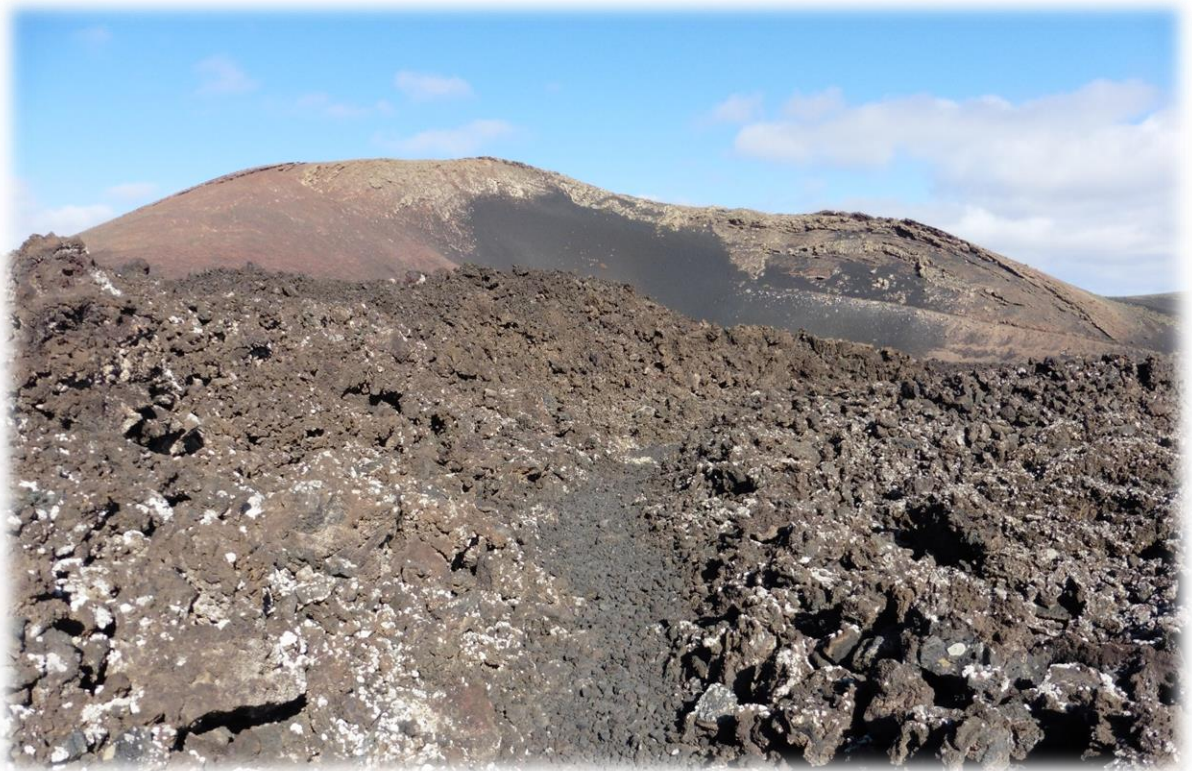

Soms is in het gesteente een duidelijke structuur van een inslagkrater om de bom heen te ontdekken, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Een bom kan na zijn eerste inslag ook wegrollen, of zelfs stuiten, als het oppervlaktegesteente elastisch genoeg is.

Lanzarote kan en wil zijn vulkanische oorsprong niet verbergen. Het eiland ziet dan overwegend ook zwart en heeft weinig plantengroei. Het lijkt wat op een maanlandschap.

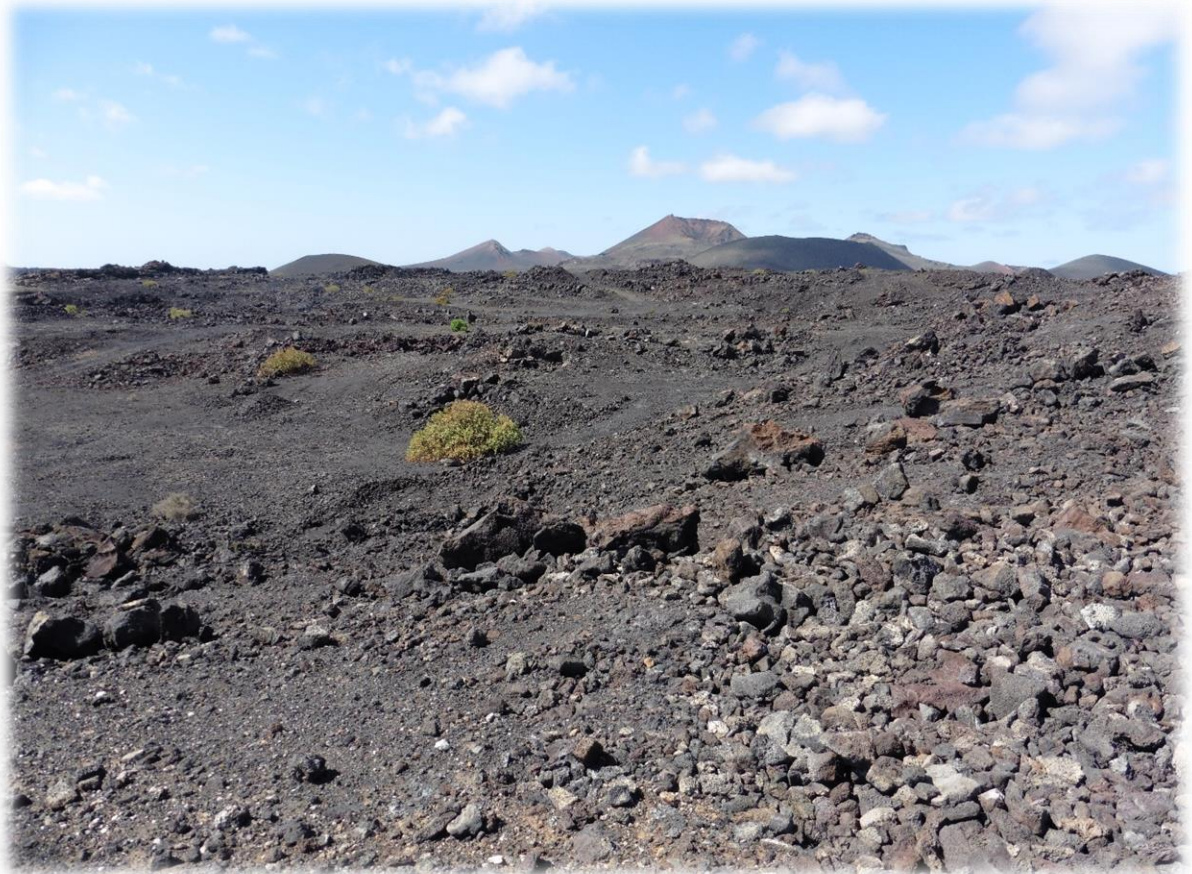

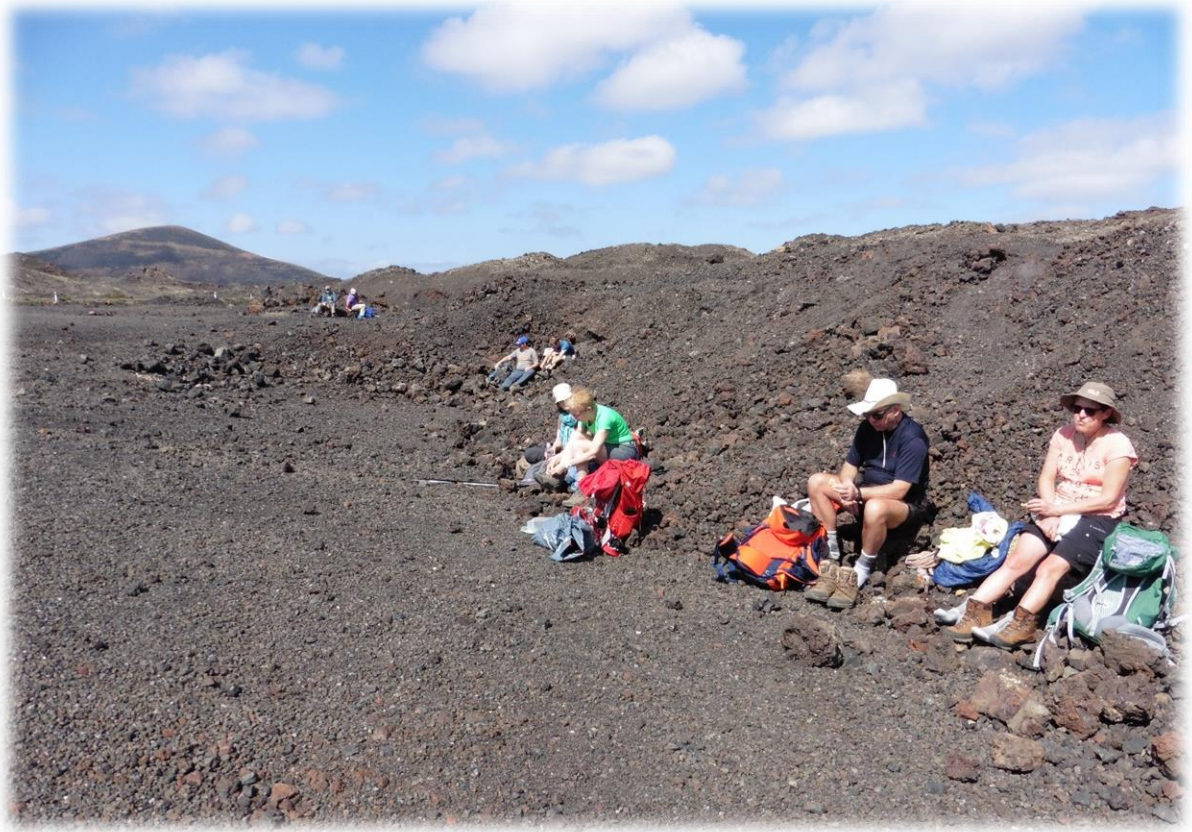

Bijna de helft van het landschap van Lanzarote is beschermd natuurgebied en in 1993 werd Lanzarote als eerste eiland ter wereld in zijn geheel door de UNESCO uitgeroepen tot biosfeerreservaat.

Na onze eerste wandeling gaan we op een brok lava zitten en verorberen we onze picknick .

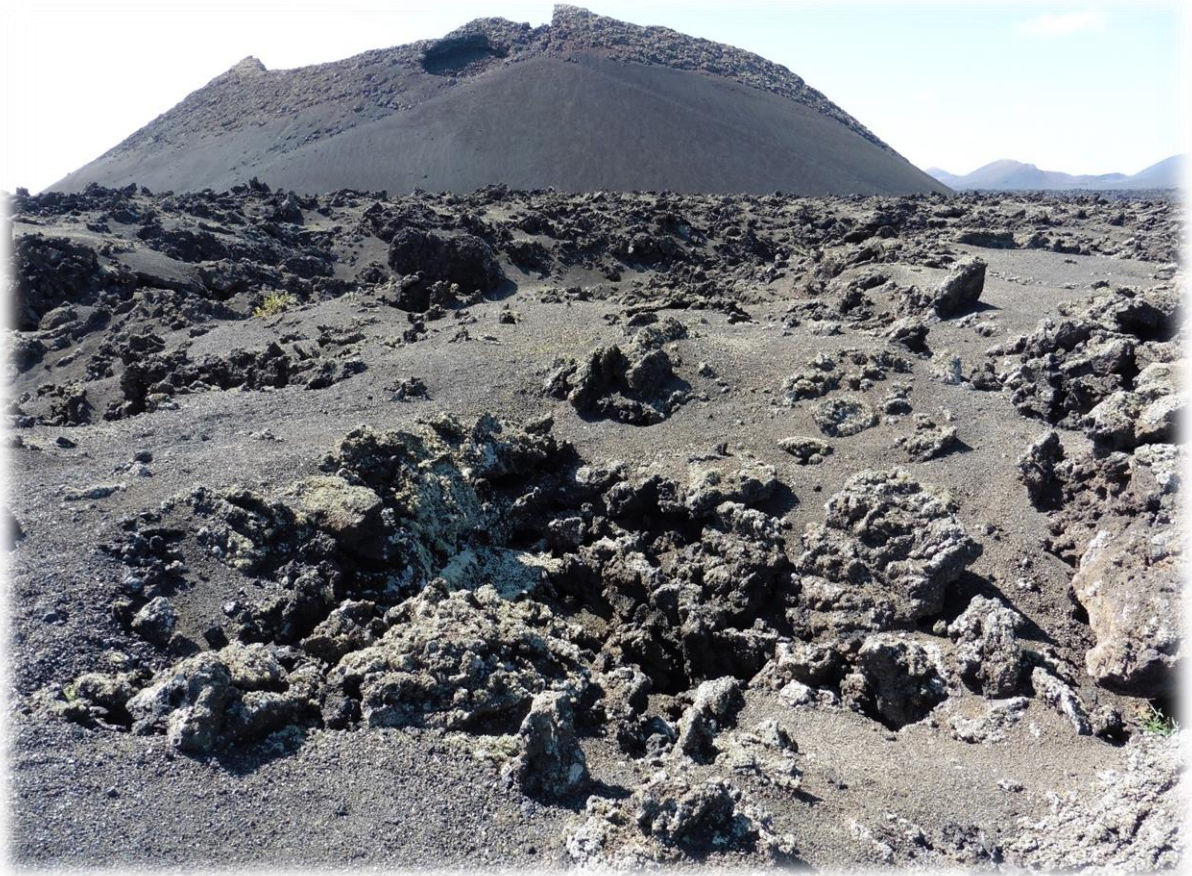

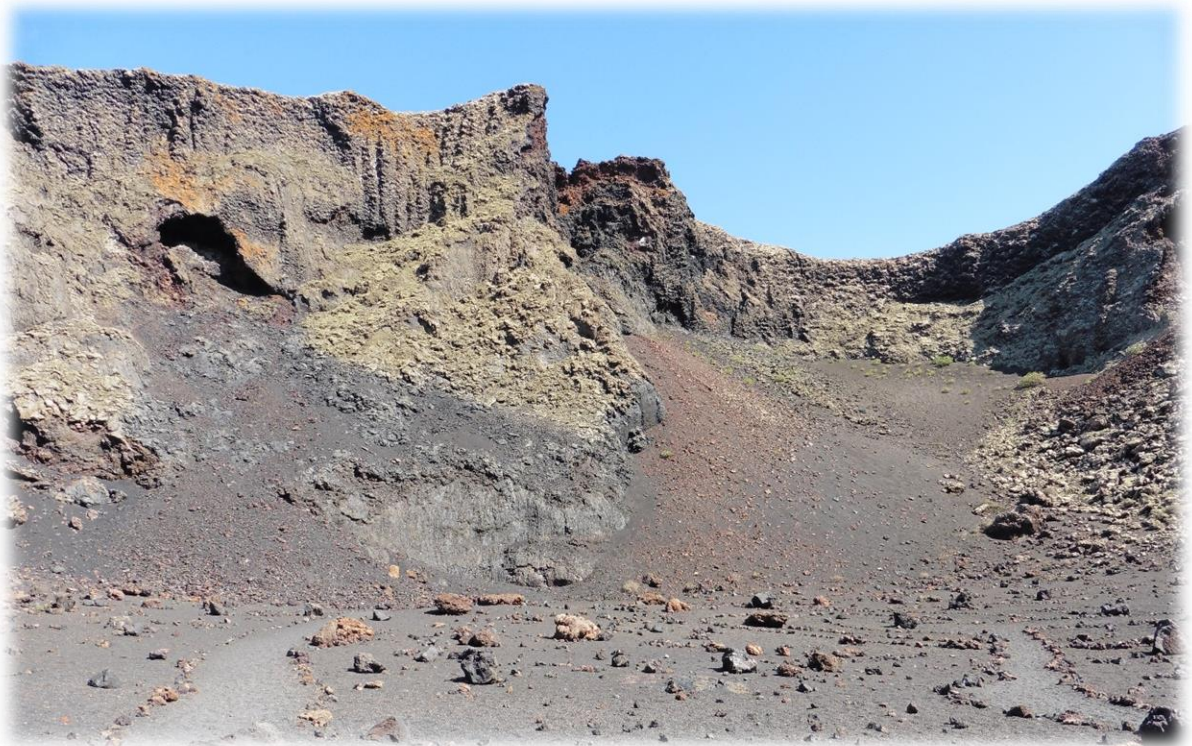

Onze tweede wandeling vandaag leidt ons naar het binnenste van de Caldera de los Cuervos. Doordat de krater is opengescheurd dient men de krater niet te beklimmen maar kan men er gewoon inwandelen.

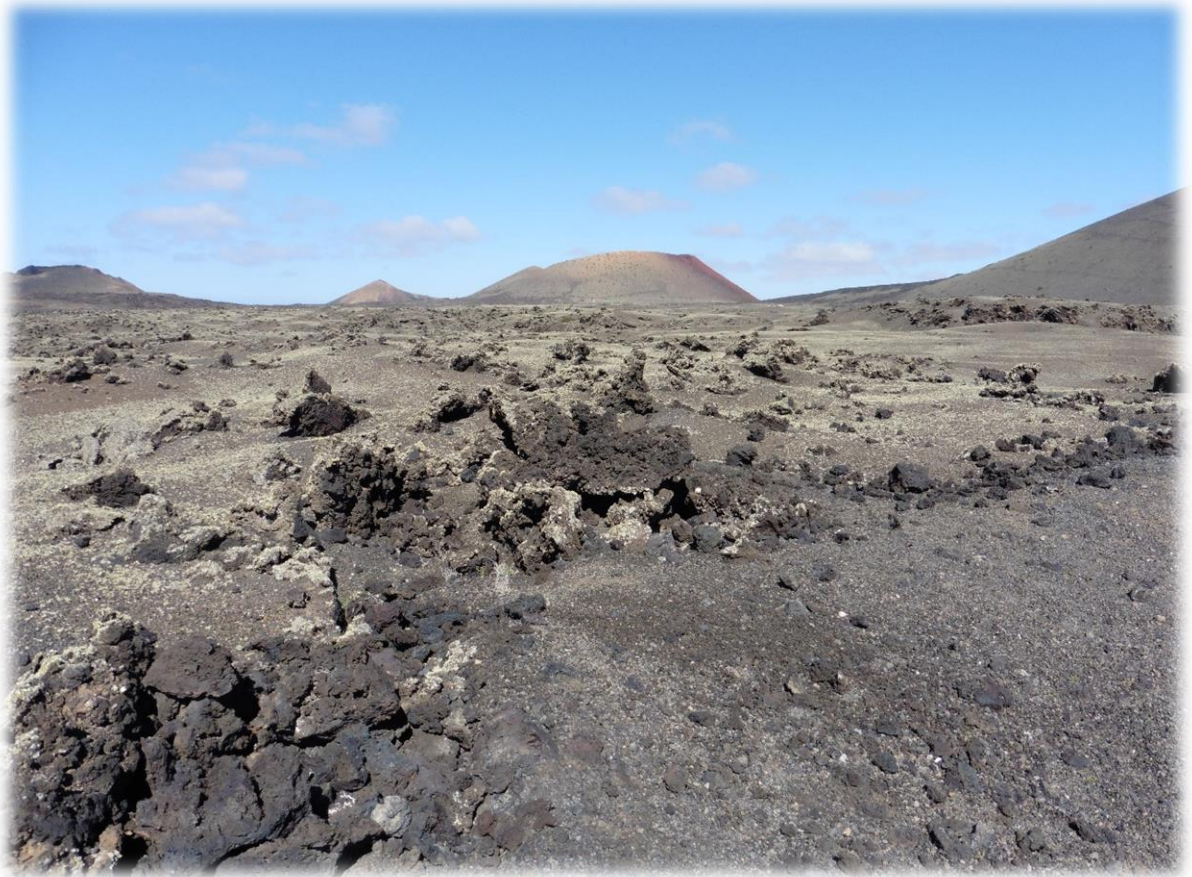

De Caldera de los Cuervos (raaf) ontstond net als deze tijdens de zesjarige uitbarstingsfase die duurde van 1730 tot 1736. Hier en daar kan je in deze krater een groene halfedelsteen, olivijn, zien. Dit half edelgesteente treft men overal aan op het eiland, vooral onder het brossie oppervlak. Het half edelgesteente heeft nagenoeg geen waarde.

Voor we terugrijden naar ons hotel brengen we een bezoekje aan het kerkje van Mancha Blanca. Ieder jaar op 15 september vindt hier een grote bedevaart plaats ter ere van de eilandheilige Virgen de los Volcanes. Tijdens de laatste uitbarsting (september 1824) van de vulkaan zou de zwarte Madonna de lavastroom vlak voor het dorp hebben tegengehouden met haar cape. Uit dankbaarheid hebben de inwoners van Mancha Blanca voor hun beschermheilige een kerk gebouwd. Rond de kerk ligt uiteraard het einde van de lavastroom

Maandag 19 februari 2018

- Wandeling : Langs de droomstranden van La Graciosa
- Gebied : Het eiland La Graciosa
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

We nemen de ferry met de haaiantanden, van 10.00 uur. Deze brengt ons, na een half uurtje varen, naar het zustereiland van Lanzarote, La Graciosa.

La Graciosa is een van de kleinere Spaanse eilanden in de eilandengroep van de Canarische Eilanden. La Graciosa ligt ongeveer twee km ten noorden van Lanzarote en wordt gescheiden door de zeestraat El Rio.

Ondanks het mooi weer is, en er weinig wind staat, zijn er toch hoge golven waardoor we van hier naar daar geslingerd worden. Enkel Hilde blijft halsstarrig op het buitendek staan, al de rest zoekt houvast op het binnendek.

Op La Graciosa zijn er geen geasfalteerde wegen, geen verkeersborden of geen verkeerslichten. Er rijden dan ook maar weinig auto's op het eiland.

Ondanks het feit dat men geen massatoerisme wenst op het eiland, is toerisme de belangrijkste bron van inkomsten, vooral dan door de dagtoeristen. Er zijn slechts enkele families die leven van de visvangst, voornamelijk de vangst van tonijn en van inktvis.

La Graciosa telt slechts één dorp, Caleta del Sebo. Dit dorp ligt aan het zuidelijke puntje van het eiland. Aan de oostelijke zijde van het eiland ligt er ook nog een klein gehucht, Casas de Pedro Barba (de huizen van Pedro Barba).

Het eiland telt slecht 700 inwoners die er zelf voor gekozen hebben om het massatoerisme weg te houden van het eiland. Er zijn dan ook geen hotels enkel een paar gastenkamers en een klein pensionnetje.

Caleta del Sebo is de 'hoofdstad' van La Graciosa, een soort kruising tussen een wildweststadje en een Noord-Afrikaans dorp. De naam van Caleta del Sebo, letterlijk 'vettige inham' verwijst naar het walvisvet dat er vroeger gevonden werd.

Het zeeleven in de archipel is mede dankzij een visverbod rond de onbewoonde eilandjes ongekend rijk, een paradijs voor duikers. Op het land leven hagedissen en broeden grote kolonies kneuen, verschillende soorten stormvogels en pijlstormvogels en een paar paartjes bedreigde Houbara trapganzen. Deze vogels profiteren volop van de omliggende visgronden. Ook roofvogels voelen zich er thuis zoals valken, uilen, visarenden en de Egyptische gier.

La Graciosa werd vroeger door piraten veel gebruikt voor het begraven en opgraven van schatten. Voor ze naar het vaste land voeren begraaften ze de helft van hun buit voor het geval ze zelf het slachtoffer werden van zeerovers. In dat geval ging dan toch maar de helft van de buit verloren.